

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci vyhláseného konkurzu na majetok úpadcu **P., a. s. „v konkurze“, A., o schválenie konečnej správy o speňažení majetku z podstaty a vyúčtovania odmeny a výdavkov správkyne konkurznej podstaty JUDr. V. O., S.**, v časti o schválenie konkurznej odmeny a výdavkov správcu, na odvolanie bývalého správcu JUDr. J. G., ul. 26. novembra 1, 066 01 Humenné, proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 1. marca 2012, č. k. 46-24K 193/99-Že-3748, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 1. marca 2012, č. k. 46-24K 193/99-Že-3748 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** Krajskému súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Krajský súd v Banskej Bystrici schválil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a vyúčtovanie odmeny a výdavkov správkyne konkurznej podstaty JUDr. V. O., v nasledovnom rozsahu:

Výdavky v konkurze celkom sú spolu vo výške 1 990 098,97 € (59 953 721,57 Sk). Výdavky správcov spolu sú vo výške 44 172,72 € (1 330 747,50 Sk), z toho výdavky bývalého správcu JUDr. J. G. sú spolu 5 954,21 € (179 376,53 Sk), z toho mu bolo uhradené 5 172,48 € (155 826,13 Sk) a zostáva mu uhradiť 781,73 € (23 550,39 Sk). Výdavky osobitnej správkyne JUDr. E. M. sú spolu vo výške 8 860,62 € (266 935,03 Sk), ktoré už boli uhradené. Výdavky správkyne JUDr. V. O. sú spolu vo výške 29 357,90 € (884 436,09 Sk), ktoré už boli uhradené.

Konkurzná odmena celkom je vo výške 583 350,63 € (17 574 021,- Sk). Z toho podiel odmeny bývalého správcu JUDr. J. G. je vo výške 3 319,39 € (99 999,94 Sk), ktorý už bol vyplatený. Podiel pre osobitnú správkyniu JUDr. E. M., je vo výške 82 984,79 € (2 500 000,- Sk), z toho jej bolo zálohovo vyplatené 8 298,47 € (250 000,- Sk) a zostáva jej uhradiť 74 686,31 € (2 250 000,- Sk). Podiel správkyně JUDr. V. O. je vo výške 497 046,43 € (14 974 021,- Sk), z toho bolo správkyni zálohovo uhradené 23 235,74 € (700 000,- Sk) a zostáva jej doplatiť 473 810,69 € (14 274 020,85 Sk).

V odôvodnení uznesenia súd prvého stupňa uviedol, že správkynia konkurznej podstaty predložila súdu konečnú správu, ktorá bola prejednaná a v časti schválená, a to uznesením č. k. 46-24K 193/99-3346 zo dňa 20. decembra 2007, ktorým boli schválené príjmy konkurznej podstaty a pohľadávky proti podstate vrátane pohľadávok proti podstate, zistených podľa výsledkov prieskumného pojednávania. Vo veci bolo vydané rozvrhové uznesenie č. k. 46024K 193/99-3509 zo dňa 20. júna 2008, ktorým boli rozdelené finančné prostriedky na uspokojenie pohľadávok proti podstate – náklady na správu, udržiavanie a speňažovanie, pohľadávky proti podstate, zistené na prieskumnom pojednávaní, uspokojenie oddeleného veriteľa a veriteľov zaradených do I. triedy, II. triedy a pomerné uspokojenie veriteľov zaradených do III. triedy. Uznesením zo dňa 29. júna 2009, č. k. 46-24K 193/99-3646 bolo konanie prerušené z dôvodu, že súd vec postúpil Ústavnému súdu SR na vyslovenie nesúladu § 11c ods. 3 vyhl. č. 493/1991 Zb. s Ústavou SR. V prerušenom konaní súd pokračoval po tom, čo uznesením zo dňa 15. augusta 2011, č. k. 46-24K 193/99-3646 uvedené uznesenie o prerušení konania zrušil. Predmetom pojednávania tak boli časti konečnej správy, a to výdavky celkom, z toho výdavky správcov, konkurzná odmena a suma určená na rozdelenie pre veriteľov. Súd konštatoval, že pri predchádzajúcom prejednaní konečnej správy bola schválená výška výdavkov podstaty, a to v rozsahu 58 622 974,- Sk. Pri terajšom prejednaní konečnej správy a vyúčtovania súd stanovil aj výšku celkových výdavkov konkurzu, ktorú bolo potrebné schváliť z dôvodu stanovenia výšky sumy určenej na rozdelenie pre veriteľov. Správkynia navrhla pre bývalého správcu JUDr. J. G. podiel konkurznej odmeny vo výške 3 319,39 € (už uhradených), vychádzajúc z rozsahu a dĺžky jeho činnosti vo funkcii správcu. Pre osobitnú správkyniu JUDr. E. M. navrhla podiel konkurznej odmeny vo výške 82 984,79 €, z čoho bolo vyplatených 8 298,47 € a zostáva uhradiť 74 686,31 €. Podiel správkyně JUDr. V. O. navrhla správkynia vo výške 497 046,43 €, z čoho zálohovo bolo

vyplatených 23 235,74 € a zostáva doplatiť 473 810,69 €. Súd prvého stupňa mal za to, že správkyňa konkurznej podstaty vo svojom vyjadrení k námietkam a prepracovaniu vyúčtovania odmeny správcu z 26. októbra 2007, konkurznú odmenu účtovala podľa § 6 a § 7 vyhl. č. 493/1991 Zb. v znení vyhl. č. 21/1998 Z. z. vo výške 583 350,63 €, pričom podiely pre jednotlivých správcov navrhnuté neboli. Konštatoval, že konkurz na majetok úpadcu P., a. s., Č., bol vyhlásený uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 46-24K 193/99 zo dňa 29. 09. 1999 a za správcu konkurznej podstaty bol menovaný JUDr. J. G., ktorý bol funkcie správcu zbavený uznesením krajského súdu zo dňa 16. 02. 2001 a tým istým uznesením bola do funkcie správcu ustanovená JUDr. V. O.. Uznesením krajského súdu č. k. 46-24K 193/99-851 zo dňa 27. 11. 2000 bola do funkcie osobitnej správkyne ustanovená JUDr. E. M.. S poukazom na ust. § 6 písm. a/ a § 7 ods. 1 vyhl. č. 493/1991 Zb. v znení platnom a účinnom v deň vyhlásenia konkurzu a ustanovenia správcu do funkcie, súd prvého stupňa uzavrel výšku konkurznej odmeny v sume 583 350,61 €, pričom do základu odmeny zahrnul sumu 3 962 797,94 €, ako sumu získanú speňažením a sumu 1 870 708,45 €, ako sumu získanú inou činnosťou správcu, zníženú o náklady vynaložené na dosiahnutie tohto príjmu. Pri určení výšky podielov konkurznej odmeny správcu, bývalého správcu a osobitnej správkyne s poukazom na ust. § 9 vyhl. prihliadal súd na rozsah činnosti správcu a na konkrétnu dĺžku doby jeho činnosti. Súd prvého stupňa ďalej konštatoval, že suma určená na rozdelenie pre veriteľov, je spolu vo výške 3 523 554,090 € (106 150 590,50 Sk), z čoho bola vyplatená čiastka v súlade s rozvrhovým uznesením č. k. 46-24K 193/99-3590 zo dňa 20. júna 2008.

Proti uzneseniu sa odvolal bývalý správca konkurznej podstaty JUDr. J. G. z dôvodu, že zo samotného konkurzného spisu jednoznačne vyplýva, že do konkurznej podstaty úpadcu P. Č., a. s., Č., sa výlučne jeho aktivitami a zásluhou dostali späť všetky nehnuteľnosti, ale aj strojné a iné zariadenia, ako aj pohľadávky, ktoré boli tzv. „vytunelované“ pred vyhlásením konkurzu do účelovo vytvorených firiem P. P., s. r. o., Č., resp. do P. C., a. s., T., čomu nasvedčujú pripojené doklady. Uvedený zákonný právny stav dosiahol i napriek tomu, že vo vtedajších zložitých spoločenských pomeroch nebolo vôbec jednoduché jeho obnovenie. Krajský súd v Žiline totiž na základe síce právne nekvalifikovaných argumentov vtedajšej správkyne KP úpadcu P. P., s. r. o., Č., rozsudkom č. 10 S 58/2000 z 13. 10. 2000 rozhodnutie Okresného úradu v Č., odboru katastrálneho č. j. V-489/98 protest z 25. 01. 2000 zrušil a vec

vrátil správne mu orgánu na ďalšie konanie. Do veci však napokon na základe podnetu odvolateľa vstúpil mimoriadnym dovolaním č. VI Pz 10009/00-26 z 18. marca 2001 generálny prokurátor Slovenskej republiky, na základe ktorého Najvyšší súd Slovenskej republiky č. M-Sždov 7/01 nezákonný rozsudok KS v Žiline č. 10 S 58/2000 zrušil, v dôsledku čoho odvolateľom prinavrátené nehnuteľnosti ostali definitívne v konkurznej podstate P. Č., a. s., Č.. Odvolateľ v prílohe dokladá aj Súvahu úpadcu P. Č., a. s., k 31.12.2000 – verifikovanú auditormi, z ktorej vyplýva, že za účtovné obdobie roku 2000 ako správca náležitými právnymi krokmi navýšil len hmotný investičný majetok z hodnoty vyše 46 miliónov na vyše 160 miliónov Sk, t.j. viac ako o 340% oproti stavu, ktorý bol u úpadcu pri vyhlásení konkurzu. Z priloženej správy audítorov za rok 2000 taktiež vyplýva, že „Do majetku spoločnosti bol vrátený HIM, ktorý bol v roku 1998 prevedený na spoločnosť P. P., s. r. o., Č.. Ide o pozemky v hodnote 8 189 862,-- Sk a budovy, haly a stavby v obstarávacej hodnote 201 343 701,-- Sk atď.“ Z uvedeného možno podľa odvolateľa vyvodit', že do konkurznej podstaty úpadcu svojimi aktivitami správcu prinavrátil späť len hmotný investičný majetok v celkovej výške 113 476 000,-- Sk celkového pôvodného majetku pred momentom, keď jeho „tunelovanie“ začalo. Vychádzajúc z uvedených skutočností je odvolateľ toho názoru, že napadnuté rozhodnutie nerešpektovalo skutkové okolnosti, pre ktorý dôvod navrhuje jeho zrušenie, resp. zmenu tak, aby mu boli vyplatené jednak priznané a nevyplatené výdavky vo výške 5 172,48 € a odmena správcu minimálne v rozsahu polovice zaplatenej a na viac priznanej čiastky JUDr. V. O..

Správkyňa konkurznej podstaty vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že JUDr. J. G. bol uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 46-24K 193/99-908 zo dňa 16. 02. 2001 zbavený funkcie správcu konkurznej podstaty úpadcu P. Č., a. s., pre hrubé porušovanie Zákona o konkurze a vyrovnaní, pre neplnenie povinností, uložených mu súdom podľa § 12 ZKV a z dôvodu, že súdu predkladal nepravdivé údaje o svojom hospodárení. Súd všetky tieto skutočnosti považoval za dôležitý dôvod, aký má na mysli ust. § 8 ods. 5 ZKV a rozhodol o jeho zbavení funkcie a súčasne správkyňu ustanovil do funkcie správcu. V tom čase prebiehal súdny spor o vylúčenie majetku zo súpisu konkurznej podstaty P. P., s. r. o. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom žalobu zamietol, proti ktorému rozsudku správkyňa podala odvolanie a Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. 3 Obo 228/01 zo dňa 29. 04. 2002 rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zrušil a vec mu vrátil

na ďalšie konanie s tým, že súd prvého stupňa je viazaný názorom odvolacieho súdu, ktorý následne dospel k záveru, že všetky úkony, vykonané nadobúdateľom sporného majetku sú neplatné, ako aj úkony na ne naväzujúce. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 46 Cb 33/99-509 dňa 10. 06. 2002 rozhodol, že z konkurznej podstaty P. P., s. r. o., sú vylúčené nehnuteľnosti a hnuiteľné veci, špecifikované v rozsudku. Väčšia časť majetku bola spoločnosťou P. P., s. r. o., prevedená na spoločnosť A.-O, a. s., T., avšak vzhľadom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý konštatoval neplatnosť zmlúv o prevode, správkyňa tento majetok zahrnula do konkurznej podstaty úpadcu. V následnej žalobe, podanej spoločnosťou A.-O, a. s., T., ktorou sa domáhala vylúčenia týchto vecí z konkurznej podstaty úpadcu P. Č., a. s., bola správkyňa taktiež úspešná a predmetné veci zostali v konkurznej podstate. Všetky tieto spory viedla len správkyňa, od jej nástupu do funkcie, a tiež preskúmala prihlášky veriteľov na prieskumnom pojednávaní, ktoré sa konalo v roku 2002. Na základe úspešných súdnych sporov iba ona a JUDr. M. speňažovala všetok majetok, na základe opatrení konkurzného súdu, pričom vypracovala aj konečnú správu, rozvrhové uznesenie a v konkurze bol uspokojený záložný veriteľ a tri triedy veriteľov. Tvrdenia odvolateľa považuje za zavádzajúce. JUDr. J. G. po ustanovení do funkcie zapísal majetok úpadcu P. P., s. r. o. a P. C., a. s., na základe protiprávnych úkonov do konkurznej podstaty úpadcu, na čo bol súdom niekoľkokrát upozornený, že na to, aby majetok mohol speňažiť, je potrebné dosiahnuť právoplatné rozhodnutia súdov o jeho vylúčení z konkurznej podstaty. O tom, že JUDr. G. nemá žiadny podiel na vrátení majetku, svedčí aj to, že tento nemohol speňažovať a speňažiť sa mohol až v roku 2006, na základe právoplatného rozhodnutia súdu. Všetky tvrdenia správkyne a fakty, ktoré uviedla, sú žurnalizované v súdnom spise. K vyúčtovaniu výdavkov JUDr. J. G. vo výške 179 376,50 Sk správkyňa uviedla, že sa jednalo o cestovné z Č. do Humenného a späť, t. j. do miesta trvalého bydliska JUDr. J. G., napriek tomu, že sídlo kancelárie mal JUDr. J. G. uvedené v Č.. Aj napriek tejto skutočnosti mu počas jeho pôsobenia vo funkcii správcu konkurznej podstaty bolo vyplatené cestovné vo výške 178 594,77 Sk. Suma 781,73 € mu bola preto schválená a vyplatená ako neuhradená časť cestovného z jeho vyúčtovania. Správkyňa v závere uviedla, že podané odvolanie považuje za irelevantné, nakoľko JUDr. J. G. nie je účastníkom konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa § 212 ods.1, 2 a § 214 ods. 2 O. s. p., bez nariadenia pojednávania a s prihliadnutím k vade konania, dospel k záveru, že sú splnené predpoklady pre zrušenie napadnutého uznesenia.

Za odňatie možnosti konať pred súdom sa považuje taký závadný procesný postup, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Podľa ustálenej judikatúry o postup, odnímajúci účastníkovi možnosť konať pred súdom, ide tiež v prípade rozhodnutia, ktorého odôvodnenie nespĺňa zákonné náležitosti.

Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl.46 ods.1 ústavy a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému rozhodnutiu.

Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie musí byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Účelom odôvodnenia súdneho rozhodnutia je predovšetkým doložiť správnosť rozhodnutia súdu, pričom odôvodnenie je zároveň aj prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutia a nástrojom ochrany pred svojvôľou súdnej moci. Odôvodnenie rozsudku by malo účastníkom konania dovoliť posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné právne predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní vo veci samej.

Súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu, uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03).

Podľa § 66e ods. 1 zák. č. 328/1991 Zb. na konkurz sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

V zmysle § 167 ods. 2 O. s. p. na uznesenie sa použijú primerane ustanovenia o rozsudku, teda i ust. § 157 ods. 2 O. s. p., ktoré v odôvodnení rozhodnutia okrem iného predpokladá, že súd stručne, jasne a výstižne vysvetlí, z ktorých skutočností vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil a ako vec právne posúdil.

V danom prípade súd prvého stupňa napadnutým uznesením schválil konečnú správu, okrem iného v časti odmeny a výdavkov správcov, pričom v odôvodnení rozhodnutia sa obmedzil len na konštatovanie, že pri určení výšky podielov konkurznej odmeny správcu, bývalého správcu a osobitnej správkyne prihliadal na rozsah činnosti správcu a na konkrétnu dĺžku doby jeho činnosti, bez toho, že by uviedol, z ktorých skutočností vychádzal a akými úvahami sa pri ich hodnotení riadil. Z napadnutého uznesenia nie je tiež vôbec zrejmé, na akom skutkovom a právnom základe súd prvého stupňa rozhodol o výške priznaných výdavkov správcov.

Týmto postupom obmedzil odvolateľa v jeho práve na spravodlivé konanie a odňal mu možnosť konať pred súdom.

Vychádzajúc z takto zistenej vady konania Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a 2 O. s. p. zrušil a vec vrátil tomuto súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Podľa § 226 O. s. p. je pre Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorému sa vec vracia na ďalšie konanie, právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky záväzný.

Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 13. decembra 2012

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová